

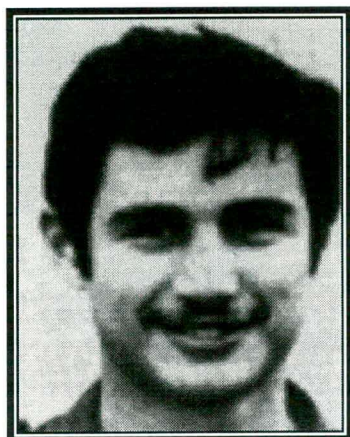

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמל ראשון אהוד-חיים גאולה ז"ל

בן בת-שבע ובן-ציון

נולד בירושלים

בתאריך כ' בכסלו תשכ"ג, 17/12/1962

התגורר בירושלים

התגייס בנובמבר 1980

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל בעת שירותו

בתאריך כ"ו באייר תשמ"ג, 9/6/1983

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 21 שורה: 11 קבר: 1

הותיר אחריו הורים וארבעה אחים ואחיות

בן 21 בנפלו

קורות חיים

בן בת-שבע ובן-ציון, נולד ביום כ' בכסלו תשכ"ג (17.12.1962) בירושלים וגדל בה. אהוד למד שנתיים בבית-הספר הממלכתי דתי "מוריה" ואחר-כך, כשהמשפחה עברה לשכונת רמת-אשכול, הוא סיים את לימודיו בבית-הספר היסודי על-שם פרדס. אהוד היה ילד שקט. מגיל רך הוא שקד על לימודיו והצטיין בהם. הוא למד בבית-הספר התיכון "קריית נוער" בירושלים. בחר במסלול מחשבים והתרכז בצד העיוני-דתי של הלימודים. הוא אהב לכתוב על נושאי דת ואמונה, והצטיין מאוד בלימודיו התיכוניים. ציוניו הגבוהים בתעודת הבגרות, וההערכה הרבה שרחשו לו מוריו וחבריו, מעידים על כך.

אהוד אהב מאוד ספורט. עוד בגיל בית-הספר היסודי הוא נתגלה כאצן למרחקים קצרים, והוענקו לו מדליות ותעודות הצטיינות על הישגיו בריצה. אהוד נמנה עם קבוצת הכדורגל שבשכונתו, ואהב לשחק גם כדורסל. בבית-הספר התיכון, למרות תנאי הפנימייה הקשים והמסגרת המוכתבת והנוקשה, הוא מצא דרך לעסוק בספורט: לאחר מאבק אישי

עם ההנהלה, הוא הצליח ליזום תחרויות עם בתי-ספר תיכוניים בסביבה, ואלו היו לתחרויות קבע.

אהוד היה חבר בתנועת "בני עקיבא" ברמת אשכול בירושלים והשתתף בטיולים רבים ברכב וברגל להכרת הארץ באזור מדבר יהודה, עין גדי והנגב. הוא טייל גם בנחל עמוד ובארבל שבגליל, מטפס אל המקומות הגבוהים בחבלים וגולש מהם במיומנות.

במסגרת בית-הספר התיכון השתתף אהוד בפעילות הגדנ"ע. התבודדות בטבע הייתה חביבה עליו, והוא התמצא בסיירות ובשדאות עוד מקטנותו.

אהוד אהב מוסיקה. הוא פרט על מנדולינה, ובתזמורת הנוער של עיריית ירושלים שימש כמתופף. אופטימיסט מושבע היה, אהב בני אדם ונהג לעזור להם, בייחוד לקשישים. הוא אף אהב בעלי-חיים וטיפל בהם במסירות.

לפני גיוסו לצה"ל בחן אהוד כמה ישיבות הסדר, אך לא היה שלם עם בחירה זו. הוא היה נחוש בדעתו לתרום למדינה, שאהב בכל נימי נפשו, בדרך פעילה יותר, ולכן הקדים את מועד גיוסו והצטרף ליחידת צנחנים. בטירונות ובקורס מ"כים היה אהוד חניך מצטיין ואף הוצע לקצונה.

כשפרצה מלחמת לבנון, הוא היה בפעילות מבצעית בבקעה. הוא דרש בתוקף להצטרף למלחמה, ואכן עד מהרה הצטרף גדודו לקרבות. הוא היה מאושר להשתמש בשעת מבחן בכל הידע שצבר כחייל. כבחור דתי לא ויתר על תפילה גם בתנאי קרב, ובפעם הראשונה נפגע בבקעת הלבנון, כשהתפלל בעמידה, בלא קסדה, בעוד חבריו שוכבים בשוחות. לאחר שנפצע, הוא פונה, שכב כשהתפילין מונחים על חזהו וחיכה לפינוי נוסף.

בלבנון היה אהוד סמל מחלקה והשתתף בקרבות על מחנות הפלשתינאים. להוריו הוא לא סיפר על כך, והדבר נודע להם מפי חבריו רק לאחר שנפל. הם סיפרו, שהצטיין בקרבות כאדם, כחבר וכאיש דתי ושמר בקפדנות על עקרונותיו למרות התנאים הקשים שנקלע אליהם.

הוא נפצע שנית, כאשר התנדב לעמוד בראש הכוח התוקף, אף שמקומו נקבע במאסף. הוא נקלע עם חבריו לסמטה צרה, נתון לאש רימונים ולצלפות, בלי יכולת להשיב אש. הוא נפצע קשה ברגליו, בראשו ובעינו.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בספר "טל חיים", שמשפחתו הוציאה לאור לזכרו, חבריו מספרים, כיצד, למרות פציעתו, הוציא את תחבושתו האישית, חבש את חברו שנפצע וסירב להתפנות עד אשר פונו כל יתר הפצועים.

ביום כ"ו באייר תשמ"ג (9.6.1983) נפל אהוד בעת שירותו, כאשר טיפס בחבלים על צוקי נחל הזוויתן שבגולן. הוא הובא למנוחת-עולמים בהר הרצל בירושלים. הוא הניח אחריו הורים וארבעה אחים ואחיות.

"טל אורות" - אוצר מאמרים בנושא שמירת

הלשון לזכרו של א.ת. גאולה ז"ל

מעם חבירו. השתקעות בלימוד תורה מרחיקה מלשה"ר. הרה"ג יהודה צדקה, ראש ישיבת "פורת יוסף" העלה דברים לזכרו של הנפטר. לשאלה מדוע נקטף באיבו בחור בעל מידות תרומיות מציין הרב הכותב נקודות שונות למחשבה; בסוף דבריו מדמה את העולם הזה לאוטובוס, ממנו יורדים נוסעים בתחנות שונות, לא קיימת תמיהה מדוע יורד נוסע למרות שקיימות תחנות נוספות. כן הוא לגבי הצדיק. גמר תפקידו בעולם הזה במהלך שנים מועטות, ישוב לעולמו.

חותם את הקובץ הרה"ג ר' מאיר מזוז, רב שכונת רמות אשכול דיין בבית הדין העומד בראש קרן אח"עזר במאמרו המפורט "הגאון לה והלשון", דן בזיקה בין שני התחומים, בין הנקודות המרכזיות בעיונו נימנות: חטאי הלשון הינו אחד הגורמים לקיומה של הגלות, היתר לשה"ר על בעל מחלוקת, בירור גבולות היתר זה, השקטת מחלוקת וגדרי ביצוע. כללו של דבר, הקו המנחה הינו הרגעת רוחות ומניעת מחלוקת. והאמת והשלום אהבו.

קריאה נרגשת של אבי הנפטר - הנכתבת כעדותו "מתוך כאבי העמוק" - מצויה בסיום הקובץ. המטיילים ברחבי הארץ נקראים לש"מור על כל כללי הבטיחות, ולקיים: ונשמרתם מאד לנפשותיכם. מידה רבה של שאר רוח ניכרת בזעקה זו של האב, אשר בנו קיפד חייו במהלך טיול.

הקובץ "טל אורות" נועד להפיץ תודעת שמירת הלשון. יה"ר ותהא שליחותו נאמנה, ויצטרף בכך אל הבנין הגדול אשר כוננו האי סבא קדישא מרן החפץ חיים זצ"ל.

מ.נ. סלאדא

הצבת זכרון לנפש צעירה שנקטפה באיבה - הינה פועל שכיח. אולם יש ואופי הזכרון מעלה לנגד הזולת במהירות את דמותו ויתר אישיותו של הנפטר. כזאת יש לומר על הקובץ "טל אורות", אוצר מאמרים בנושא שמירת הלשון, שהופיע באחרונה, לזכרו של אהוד חיים גאולה ז"ל שנפל תוך כדי שירותו הצבאי, והוא בן כ' שנים. הקובץ מכיל מאמרים, שביסודם נכתבו במסגרת קרן אח"עזר שהוקמה להנצחת זכרו. מטרתה - עידוד בחורי ישיבות לכתוב יצירות בתחומי ההלכה ומחשבת ישראל ולחדש חידושי תורה, באמצעות מתן מילגות ופרסים.

הקובץ, הערוך בצורה נאה עלי ידי הרב חיים סבתו, נחלק למדורים שונים, והם: הלכה, מחשבה ומוסר, עיון בסוגיות, דברים בשם אומרים, נושאי המאמרים אף הם מגוונים, בהם: הדיבור, חומרת עוון לשון הרע במקרא, לשה"ר, ורכילות מהם, אבק לש"ה, גידר איסור לשה"ר חיובי עונשים בלשה"ר ועוד.

מעלתו של הקובץ ניתן לאמוד אף אגב בחינת מקצת מאמרים הנכללים בו. הרא"ש ל"צ הרב מרדכי אליהו מציין במאמרו "מי האיש החפץ חיים" תוך כדי בירור מקורות שונים, כי אדם צריך להחליט בליבו בעת התפילה לקב"ה "נצור לשוני מרע". הני רוצה לדבר רק בעניני התפילה, ולא בדבר אחר. "והגיון לבי לפניך", כל מחשבותי תהיינה רק לקב"ה, ועוד, אם אדם מדבר לשה"ר על חבירו ממילא חבירו ידבר עליו. אזי העולם כולו מדבר לשה"ר זה על זה. לעומת זאת, אם אדם ידבר טוב על חבירו, יזכה ליחס דומה

מאמר גאולה ז"ל בספר
לחיות וללמוד לשכור ע"י אהרן
סל

כ' בטבת התש"ך
17 בינואר 1990

לכבוד
גב' רמה פלינט - או ציפי
המחלקה להנצחת החייל
דרך פ"ת 53
תל-אביב 67138

א.נ.נ.

הנדון: אנדרטה לזכרו של בננו סמ"ר אהוד חיים גאולה ז"ל
חט' 35 גדוד 202 צ.ה.ל.

- לפי בקשתכם אני מעביר לכם את הנתונים שבקשתם לצורך הוצאות הספר "גלעד" כלהלן: -
1. זמן הקמת האנדרטה, מאי 1984.
 2. החומר, סלע גרניט שחור מסלעי הסביבה ועליו שלט עם הכתוב הבא:

סמ"ר אהוד גאולה ז"ל
טבע בזויתן,
כ"ו באייר תשמ"ג
בגיל 20
ת.נ.צ.ב.ה.

3. אהוד ז"ל נפצע קשה תוך כדי לחימה בלבנון במלחמת של"ג ובעת הפריצה למערב ביירות. למרות פציעתו שב ללבנון אחרי תקופת החלמה קצרה וחזר לשרת עם פיקודיו באזורי הקרבות. נחישותו והתמדתו הביאו את מפקדיו להחלטה, לשלחו ארצה כדי שיתאמן ויחשל בכוחותיו הוא.
- אהוד ז"ל יצא להתאמן בצוקי הנחלים של רמת הגולן באימוני גלישה וטיפוס בחבל, זאת לקראת התפקידים שיועדו לו בלבנון ובאימוץ מחלקת הטירונים. שם במפלי "הקניון השחור" מעד לתוך המפל וטבע, בתאריך 9.5.1983, יהי זכרו ברוך.
4. המיקום המדויק של האנדרטה נקבע ע"י הוריו בתיאום עם רשות שמורות הטבע, במיסעף השבילים המוליכים מכוון חוות קצ'ה וכביש "קצריץ" ונפגשים בסמוך למדרון היורד למפלים ולנחל הזויתן. ליד נקודת מיפגש השבילים קיים עץ אלון שלידו הקימונו את האנדרטה. כאמור בתיאום עם רשות שמורות הטבע.
5. הרעיון. האנדרטה משמשת כמקום ציון לזכרו של המנוח ומקום התכנסות שנתית של חבריו וידידיו. כמו כן משמש המקום כאזהרה למטיילים הרבים באתר ובמיוחד לבני הנוער, כדי להעיר את תשומת ליבם לסכנת הטביעה.
6. האנדרטה הוקמה ע"י הקבלן יזהר נג'י מטבריה יחד עם חבריו של המנוח בהתנדבות. קביעת השלט והסרת הלוט נעשו ביום השנה לנפילתו בכו' באייר תשמ"ד.
7. מצורפים שתי תמונות לשימושכם.

בכבוד רב

בן ציון ובת-שבע גאולה
רח' מעבר המיתלה 7
מיקוד 97761 ירושלים
טל: 02-815589

נאמר ביחודים הללו גלגלם לכן ציון וגלגל
 מלאכה למען בניהם "פרצת" והמליך מליכה וכליו
 "קריית נאמר".

עם סיום לימודיו החיכוניים למד בישיבה "הסדר" אך אהבה העם והארץ לא נתנה לו
 מנוח עד שהתנדב לצנחנים. עבר מסלול אימונים קשה ומפרך, עמד בהם ונבחר כחניך
 מצטיין. בלט באורח חייו בין חבריו בצבא, כמי שקיים מצווה בתנאי שדה קשים,
 בשמירה ובתוך קרב, היה אהוב על חייליו ומפקדיו. פעמיים נפצע אהוד בתוך שירותו.
 בפעם הראשונה נפצע בלבנון בתפילה שחרית מוקדמה כשיתר החיילים היו עדיין בשוחות.
 רסיס של פגז פגע בראשו שעה שלא היה מוגן בקסדה.

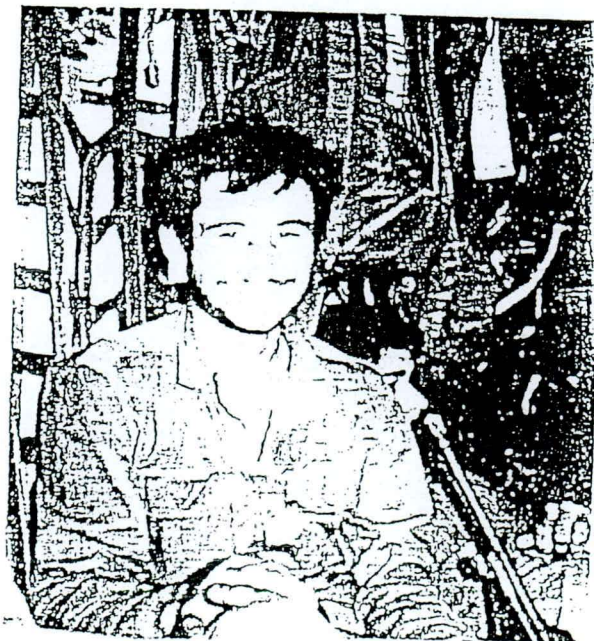
בפעם השניה נפצע קשה בפריצת צה"ל למערב צירות בשחי רגליו ובקרטוליו וכל גופו
 היה מלא רסיסים. הוא, בשקט הנפשי שלו לא גנח ונאנק, למרות שכאביו היו גדולים.
 חוך התאפקות עודד את חבריו הפצועים וכל הזמן הרגיע אותם, בעוד הוא עצמו שותח
 דם במצב חמור. לאחר שנותח בשחי רגליו ובקרטוליו היה מעודד אותנו, אביו ואמו,
 באומרו: "אל תדאגו, הכל יהיה בסדר, אני אתגבר ואבריא". החלים מהר מפצעיו ומן
 הניתוחים. השליך את הקביים והחל לאמן את עצמו בהליכה ללא קביים. אחרי תקופה
 קצרה חזר לשרת בלבנון. בצה"ל הכינו לו נעליים מיוחדות שהותאמו לרגליו שצורתן
 שונתה עקב הניתוחים. שירת עוד שלושה חודשים בביטחון שוטף באזורי הקרבות בלבנון.

אהוד ז"ל נפל

חוך כדי מסע חישוב. רצה להתאושש סופית מן הפציעה
 הקשה ברגליו, לקלוט חיילים צעירים ולאמנם. להקנות להם מן
 הידע הרב שצבר בצבא, מאהבת המולדת ומהמסירות לעם.

עם נפילתו נתגלו תכונותיו אלו ברבים ולמרות שבחיו
 נחבא אל הכלים, הנה במותו פרץ הכל החוצה.

יהי זכרו ברוך

פ ר י ד ה

עליר בני אשא קינה
אבכה ואתפלל
עליר בני עדי זיקנה
אבכה יומם וליל

לקברך אבוא בדממה
אספר צרת נפשי
אזיל דמעה חמה
אשאל ביאوشي

איכה בני עזבתני
כך פתאום.
ללא חיבוק, ללא שלום
למה בני רחקת ממני
לעת זיקנה זנחתני

על קברך הנחתי זר
פרחי מולדת
על קברך הדלקתי נר
שלהבת יוקדת

נוחה בשלום בני היקר
על משכבך
נוחה בשלום בני היקר
שלום לקברך